

(شماره 14)

هشتم اردیبهشت یکهزار و سیصد هشتاد و نوه

سر دبیر:
اسد نودینیان

مبارزان کمونیست

www.mobarez-k.com

info1@mobarez-k.com

Tel:0046707583441

پیام مبارزان کمونیست
بمناسبت اول ماه مه

رفقای کارگر!

درودهای ما را بمناسبت فرا رسیدن اول ماه مه، روز جهانی کارگر، بپذیرید. در اول ماه مه امسال، طبقه کارگر در شرایطی به استقبال روز جهانی کارگر می‌رود که بورژوازی و طبقه حاکم و نظام سیاسی و سپاه جمهوری اسلامی بیشترین حملات را در قالب تحمیل فقر و فلاکت بی سابقه، بیکارسازی وسیع در سطح میلیونی، سرکوب و دستگیری و در زندان نگه داشتن تعداد زیادی از رهبران و فعالین کارگری را به سیاست دائمی خود تبدیل کرده است. بار فشار روز افزون گرانی، فلاکت بی شائبه، تعطیلی یکی پس از دیگری کارخانه و مراکز تولیدی، افزایش سرسام آور کرایه خانه، و آنچه تحت عنوان حفاظ امنیتی اقتصادی و مالی برای کارگران از جمله بیمه های بیکاری، تامین امنیت شغلی، و امکانات پزشکی و درمانی، همه و همه آنچه می‌تواند زندگی بخور و نمیر طبقه کارگر را برای اسفناک روزانه و برای باز تولید چرخ تولید باید داشته باشد، از او سلب شده است.

بقیه در صفحه 2

چرا در کنگره منصور حکمت باید
شرکت کرد؟

مبارزان کمونیست

باید در کنگره منصور حکمت شرکت کرد. این توقع و انتظاری است که از تمام دوستداران منصور حکمت، مدعیان خط او، و آندسته از مخالفینی که در پناه منصور حکمت شخصیت سیاسی شدند و بزرگ بنظر آمدند و از تمام آنهایکه بر اثر سیاست های مسئولانه منصور حکمت در جنگ با جمهوری اسلامی در کردستان و در جنگ تحمیلی حزب دمکرات علیه کومه له قدیم جان سالم بدر بردند، می‌رود. از تمام زخمیان و سالخوردگان و خانواده ها و بچه های دوره کومه له و حزب کمونیست ایران قدیم که امروز زنان و مردان جوان و میانسالی شده اند و بر اثر فشاری منصور حکمت به کشور های اروپائی و محل امنی برای زندگی و مداوا منتقل شدند انتظار شرکت در این کنگره می‌رود.

از احزاب و شاخه هایی که از حزب کمونیست کارگری گذشته انشاق کرده اند و اکنون به نام کمونیسم کارگري فعالیت میکنند و از احزاب کمونیست کارگری در عراق و کردستان انتظار شرکت در این کنگره می‌رود. فراخوان ما به کسانی است که در سالهای سخت مبارزه سیاسی و عروج کمونیسم معاصر در ایران و عراق همگام با منصور حکمت در سازمانها و احزابی که منصور حکمت در پایه گذاری آنها نقش برجسته داشت، شرکت در این کنگره است.

باید در کنگره این مارکسیست بزرگ قرن، این سیاستمدار کمونیست، این رهبر جنبش کمونیسم معاصر که تصویر جنگ سردی و خاکستری بورژوازی از کمونیسم را به منظره ای پر از فعالیت های داوطلبانه انسانها و در فضائی سرشار از آزاد منشی و آزاد اندیشی و پر نشاط و دوست داشتنی و انسانی تبدیل کرد، شرکت نمود و یاد عزیزش را گرمی داشت. شرکت وسیع در این کنگره کوششی است در جهت معرفی بیشتر منصور حکمت به کارگران و نسل جوان و فعالین چپ و کمونیست؛ و این را بهیچوجه و تحت هر بهانه و توجیهی نباید دریغ کرد.

شرکت در این کنگره و برگزاری هر چه باشکوهرتر آن و جلب توجه افکار

در این شماره همچنین میخوانید:

موقعیت طبقه کارگر ایران در

روز جهانی کارگر!

نسان نودینیان صفحه 2

قطعه نامه مشترک روز جهانی کارگر

تشکل های کارگری در ایران

صفحه 4

نشریه مبارزان کمونیست را چاپ و پخش کنید
از سایت اینترنتی مبارزان کمونیست به نشانی

زیر دیدن کنید

www.mobarez-k.com

اساس سوسیالیسم انسان است . سوسیالیسم جنبش بازگرداندن اختیار به انسان است (منصور حکمت)

عمومی، زنان، جوانان و کارگران به منصور حکمت و تشویق آنها به جستجوی متد و راه و روش او در این شرایط یک اقدام سیاسی کمونیستی و پیشروانه است. معرفی تاریخ نزدیک به سه دهه کمونیسم در ایران و عراق در مقابل انواع و اقسام شاخه های کمونیسم بورژوازی و گرایشات ناسیونالیستی و رفرمیستی بخشی از این فعالیت سیاسی است. این حرکت در فضای موجود بین احزاب جسارتی را می طلبد که قادر به عبور از مرز کوتاه بینی های سیاسی و حساب ضرر و زیان گروهی و حزبی باشد. با شرکت در این کنگره نه تنها خط و چهره سیاسی هیچ جریانی لطمه نمی بیند، بلکه احزاب، اگر لحظاتی از فضای تملق به خود خارج شوند، از آن نفع خواهند برد.

کنگره منصور حکمت وسیله رقابت بین احزاب و گروهها و تسویه حسابهای "سیاسی" و "شخصی" نیست و پرهیز کردن از چنین روشهایی وظیفه تمام دوستانان منصور حکمت و قیل از همه بر دوش مسئول "بنیاد منصور حکمت" قرار گرفته است. وابسته بودن مسئول بنیاد به حزب اتحاد نباید بهانه عدم شرکت در این کنگره گردد و آن را مساوی با پرچمدار بودن کمونیسم منصور حکمت توسط این حزب ترجمه کرد. این کنگره جای چنین جدلهائی نیست و افق ناظر بر کنگره باید همین را دور بزند. احزاب و جریانات لطف کنند سهم خواهی از خط منصور حکمت را جای دیگری دنبال کنند. از رهبران احزاب فعلی و سخنگویان و قلم بدستان آن انتظار میرود که به این گفته منصور حکمت که همیشه می گفت شما رو خط من نیستید و در مقابل آن سکوت و تأیید خودمان در دوره حیات او، وفا دار بمانیم، به آن تاریخ و به نظرات خودمان احترام بگذاریم و نه خود را و نه کس دیگری را فریب ندهیم. کسی از ما از خط منصور حکمت بیرون نزده است، زیرا که آن خط را کسی نداشت و همه ما تحت رهبری و هژمونی کمونیسم کارگری منصور حکمت بودیم و با حذف آن هژمونی، همه "آزاد" شده ایم و خط خود را ادامه میدهیم.

راه برای شکوهمندتر کردن کنگره برای همه باز است استین ها را بالا بزنید. کنگره بزرگ و شکوهمند به نفع طیف چپ و کمونیسم است. این نوشته بخشی از تلاش و پیشنهادات و نظرات ما برای گرفتن کنگره ای بزرگ و در شان منصور حکمت میباشد. بار دیگر از همه دوستانان منصور حکمت و احزاب و جریانات میخواهیم برای گرامی داشت و قدر دانی از منصور حکمت در این کنگره شرکت بنمایند.

با آرزوی کنگره بزرگ و موفق!
مبارزان کمونیست!
24 آوریل 2010

در مملکت ثروتمندی که دنیای موجود را برای طبقات حاکم، سرمایه دارن و مثنی آخوند و ملا و نماینده مجلس و روسای ادارت، سرداران سپاه پاسداران و مزدوران نظامی به بهشت واقعی، با برخورداری از تمام نعمات مادی، اقتصادی، رفاهی و زندگی مرفه در مقایسه با سرمایه داران در سطح جهان آفریده است، اکثریت عظیم جامعه، طبقه کارگر و خیل وسیع زحمتکشان، جوانان و دانشجویان و خانواده های کارگر و زحمتکش در بدترین شرایط اقتصادی، مادی و معنوی و کرامت و شخصیت اجتماعی قرار دارند. در اول ماه مه روز جهانی کارگر، طبقه کارگر باید با مشکلات عدیده و در یک کلام باید برای بقا و زندگی، برای برخورداری از یک زندگی انسانی دست و پنجه نرم کند، برایش مبارزه کند، و در سر لوح قطعنامه و مطالباتش زیر و رو کردن این دنیای وارونه، استثمارگر و خونخوار را قرار دهد. خلاصی از دست این دنیای وارونه بجز با یک تحول انقلابی، با سرنگونی این نظام حاکم و ایجاد یک جامعه سوسیالیستی که در آن دیگر استثمار و کار مزدی وجود نداشته باشد، قابل تحقق است.

اما، روز جهانی کارگر در ایران در شرایطی برگزار میشود که جامعه در یکسال گذشته، با اعتراضات وسیع توده ای در غلیان بوده. توده وسیعی از مردم شهرهای تهران، شیراز، اصفهان، تبریز و..... اعتراضات توده ای علیه کل نظام سیاسی جمهوری اسلامی را به خیابانها کشانند. جمهوری اسلامی در حیات سیاسی اش بعد از ۱۸ تیر بار دیگر در مقابل موج اعتراضات توده ای و اجتماعی قرار گرفت. جنگ برای سرنگونی از طرف مردم در ابعاد میلیونی و حفظ نظام سیاسی جمهوری اسلامی از طرف هر دو جناح جمهوری اسلامی و دولت به رهبری خامنه ای و احمدی نژاد با کل سیستم سرکوب و در راس آن سپاه پاسداران و بسیج و جناح سبز به رهبری موسوی و خاتمی، در جریان بوده است. این جنگ و این نبرد سیاسی برای سرنگونی و به نفع پیشروی مردم و جامعه برای خلاصی از اسلام سیاسی و کل نظام حاکم و سرمایه داری هنوز ادامه دارد. جامعه در تب و تاب اعتراضات توده ای و در غیاب آلترناتیو و حضور قدرتمند طبقه کارگر، در یکسال گذشته بر روند اوضاع کنونی تأثیر گذار بود. ۱۱ اردیبهشت امسال طبقه کارگر در جشن و مراسم روز جهانی اش، میتواند با فراخوان به کارگران و تهیدستان جامعه برای به میدان آمدن و طرح مطالبات سیاسی و صنفی گامهای مهم و تعیین کننده ای بسوی دخالت موثر و ایفای نقش تاریخی خود، به نفع کسب قدرت سیاسی و سرنگونی جمهوری اسلامی بر دارند. اوضاع کنونی در یکسال گذشته این مهم و واقعیت سیاسی و ایزکتیو را بر همگان نشان داد که در جامعه طبقاتی، با خیل میلیونی طبقه کارگر صنعتی و پیشرو جایگاه سترگ و تعیین کننده اش برای کوبیدن مهر شعار و مطالبات طبقاتی اش، بر همگان عیان است.

امر کارگران ایران، امر مشترک همه کارگران سراسر جهان است.

موقعیت همگون کارگران و دردهای مشترک جهانی آنان، هدف و آرمان مشترکی را در برابرشان قرار

میدهد: سرنگونی بورژوازی و برپایی سوسیالیسم! امر کارگران ایران همبستگی با دیگر گردان های طبقه کارگر در سراسر جهان است.

امر کارگران ایران، امر تشکل، چگونه متشکل شدن و متشکل ماندن است.

رفقای کارگر! طبقه ما سلاحی بجز آگاهی و تشکل ندارد. آن زمان که صفوف میلیونی کارگران به این سلاح مجهز شوند، هیچ قدرتی تاب مقاومت در برابر آنان نخواهد داشت. صفوف خود را حول شعار "آزادی، برابری حکومت کارگری" فشرده و یکپارچه کنیم و ناقوس مرگ بر جمهوری اسلامی و نظام سرمایه داری در ایران را بصدا در آوریم.

زنده باد اول ماه مه!

زنده باد همبستگی جهانی طبقه کارگر!

زنده باد سوسیالیسم!

مبارزان کمونیست آوریل ۲۰۱۰ (اردیبهشت ۱۳۸۹)

موقعیت طبقه کارگر ایران در روز جهانی کارگر!

نسان نویدینان

مارش جهانی کارگران در اول ماه مه، نماد اعتراض و مقاومت جهانی طبقه کارگر در برابر جهان سرمایه داری، این جهان ستم و استثمار، سرکوب و فریب، جهان زندان، شکنجه و کشتار، جهان بحران، گرانی، بیکاری و گرسنگی، جهان جنگ و تسلیحات اتمی، جهان تروریسم دولتی، جهان آزمایش سلاحهای نظامی، اشغال نظامی و جهان تسلیحات نظامی، جهان اعزام خیل وسیع نظامیان، ارتش و به سلاخی کشاندن مردم، کشتن سربازان، محاصره اقتصادی و جهان گرفتن قربانیان هر چه بیشتر برای اعاده ابر قدرتی، و نیز جهان سروری انگل صفتانی است که سرمایه دار نامیده میشوند.

سرمایه داران از وحشت روزی که پیام اول ماه مه به تحقق بپیوندد بر خود میلرزند. هر ساله پاسداران نظم سرمایه، از دولتهای امپریالیستی تا دیکتاتوری های نظامی و حکومتهای سپاه مذهبی و استبدادی، تمام توان خود را بکار میگیرند تا با مسخ و تحریف معنا و مضمون طبقاتی و حتی تاریخیچه و مناسبت این روز، و آنجا که میتوانند با توسل به قهر و سرکوب عریان، از نمایش قدرت طبقاتی کارگران در روز اول ماه مه جلوگیری کنند و یا آن را به مراسمی بی آزار و تزئینی تبدیل نمایند.

تقابل جمهوری اسلامی این نظام سیاسی سپاه مذهبی با کارگران در سه دهه گذشته خود بهترین نشان این هراس و وحشت بورژوازی از قدرت و اراده متحد و یکپارچه طبقه کارگر و بیان فشرده و نمونه گویایی از تمام تلاشها و تمهیداتی است که بورژوازی در سراسر جهان برای مسخ و تحریف اول ماه مه بکار می بندد. اول ماه از همان سال ۵۸ با آن تظاهرات چند صد هزاری کارگران،

سیاسی - طبقاتی از هر دوره ای بیشتر مهیا و آماده است. امر کارگران ایران، امر مشترک همه کارگران در سراسر جهان است. موقعیت همگون کارگران و دردهای مشترک جهانی آنان، هدف و آرمان مشترکی را در برابرشان قرار میدهد: سرنگونی بورژوازی و برپایی سوسیالیسم!

امر کارگران ایران همبستگی با دیگر گردان های طبقه کارگر در سراسر جهان است. به یمن وجود و حضور نهادهای همبستگی کارگری در سطح بین المللی، جنبش کارگری در ایران از حمایت‌های بی شائبه و رادیکال از طرف اتحادیه، سندیکاها و نهادهای مدافع کارگران با نفوذ و قدرتمند در کشورهای آمریکا، کانادا، اروپا و استرالیا، ژاپن و.... برخوردار شده است. این نقطه قوت همبستگی کارگری را باید ارج گذاشت و به تلاشهای تا کنونی باید افزود. در غیاب حمایت‌های بین المللی از جنبش کارگری ایران قربانیان این جنبش در دادگاههای نظام اسلامی بیشتر و بیشتر می شد. در چند دهه گذشته کارزار حمایت‌های بین المللی از جنبش کارگری، توان و اعتراض این جنبش را افزایش داده، و این جنبش را در موضع تعرض طبقاتی و بین المللی قرار داده است. پایفتاری جنبش کارگری به امر دامن زدن به حمایت‌های بین المللی در روز جهانی کارگر در شکل قطعنامه و فراخوان امر رهبران، تشکل و اتحادیه و سندیکای کارگران، است.

امر کارگران، تشکل، چگونه متشکل شدن و متشکل ماندن است. جنبش کارگری ایران در چند دهه گذشته، آزمونهایی بزرگ و پر تجاری را در ارتباط با سازمانیابی طبقه کارگر در شکل سازماندهی سندیکا و اتحادیه های مستقل کارگری را پشت سر گذاشته است. ایجاد سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه، اتحادیه صنعتگر در سنجند، ابراز وجود سندیکای اتوبوسرانی تهران و حومه سازماندهی ده ها مراسم و مارش روز جهانی کارگر، ابراز وجود علنی طبقه کارگر در روز جهانی کارگران در شکل قطعنامه و مطالبات سیاسی - طبقاتی، سازماندهی صدها اعتصاب و تظاهرات موفق از جمله دستاوردهای مهم و قابل اتکای جنبش کارگری در راستای تشکل و سازمانیابی جنبش کارگری است. پایفتاری و رهبران و سخنگویان جنبش کارگری، تشخیص موانع و طی کردن راه های هموار، با بر پایی مجمع عمومی و مشارکت وسیع کارگران، بیش از هر دوره ای به صدر مشغله و وظایف جنبش کارگری و رهبران این جنبش آمده برپایی مجمع عمومی و دخالت کارگران در چند دهه گذشته موجود بوده، اول ماه مه امسال میتواند بر این مهم و جایگاه مجمع عمومی برای تامین سازمانیابی کارگران در شکل تشکلهای کارگری تاکید بیشتر و با پتانسیل بالاتری را برای شکل دادن به مرجعیت و تصمیم گیری کارگران و خانواده های کارگری را دامن بزند.

در اول ماه مه روز جهانی کارگر، طبقه کارگر با مشکلات عیدیه و موانع سخت و دشواری مواجه است. بار سنگین مبارزه و تلاش برای بقا و زندگی، برای برخورداری از یک زندگی انسانی را بر دوش میکشد. مسئولیت و بار سنگین سازمانیابی جنبش کارگری و مزدبگیران جامعه برای برون رفت از اوضاع کنونی، برایش از هر دوره ای به مساله فوری و امروز تبدیل شده. در سر لوح قطعنامه و مطالباتش زیر و رو کردن این دنیای وارونه، استثمارگر و خونخوار قرار میگردد. این دنیای وارونه بجز با یک تحول انقلابی، با سرنگونی این نظام حاکم و ایجاد یک جامعه سوسیالیستی که در آن دیگر استثمار و کار مزدی وجود نداشته باشد، قابل تحقق است.

۱۶ آوریل ۲۰۱۰ (اردیبهشت ۱۳۸۹)
نسان نودینیان کنن (آلمان)

ادارت، سرداران سپاه پاسداران و مزدوران نظامی به بهشت واقعی، تبدیل کرده. اکثریت عظیم جامعه، طبقه کارگر و خیل وسیع زحمتکشان، جوانان، دانشجویان و خانواده های کارگر و زحمتکش در بدترین شرایط اقتصادی، مادی و معنوی بلحاظ حرمت انسانی، کرامت و شخصیت اجتماعی قرار دارند.

جنبش کارگری اما، در شرایطی به استقبال روز جهانی کارگر میرود، که جامعه ایران در چند ماه گذشته در غلیان اعتراضات توده ای و نارضایتی قرار گرفته. بعد از ۱۸ تیر سال ۱۳۷۸، شش روزی که به قیام توده ای و دانشجویان علیه کل نظام جمهوری اسلامی در تاریخ اعتراضات مردم ثبت شده، نظام حاکم با موج میلیونی تظاهرات توده ای مواجه شد. اعتراضات کوبنده، و تلاش جامعه برای برون رفت از حاکمیت نظام سیاسی - نظامی در شکل نارضایتی توده ای، بار دیگر صحنه اعتراضات را به خیابانها کشاند. جنبش مردم برای سرنگونی و رهایی از حاکمیت سپاه نظام جمهوری اسلامی در ابعاد وسیع و ماکرو تنفر و نارضایتی مردم را به جهانیان نشان داد. در شرایطی که دولت اسلامی دوره اضمحلال و فروپاشی و عقب نشینی خود را در مقابله با مردم طی میکند و تا کنون ضربات کاری بر پیکرش وارد آمده و بطور یقین این نظام با این قوار و شکل باقی نخواهد ماند. در چنین شرایطی، اما در دل غلیان و نارضایتی های تا کنونی هنوز جنبش کارگری و طبقه کارگر نتوانست ابراز وجود و رادیکالیسم طبقاتی خود را برای مهار و رهبری جنبش اعتراضی بکار گیرد، مطالبات سیاسی - طبقاتی خود را بر پرچم این نارضایتی ها در جامعه به اهتزاز در آورد. بر خلاف بیاوه گویی های موجود در صفوف اپوزیسیون خودی و غیر خودی، بر خلاف آنچه که میخواهند جنبش اعتراضی مردم برای سرنگونی را در چارچوب دو جناح جمهوری اسلامی محدود و زندانی کنند، اعتراضات کنونی مردم ایران برای خلاصی از نظام حاکم و خلاصی از حاکمیت جمهوری اسلامی است. پتانسیل اعتراضات چند ماه گذشته میتواند با ابراز وجود طبقه کارگر و جنبش کارگری از قدرت و توان بالایی در جامعه برخوردار شود، و تداوم رادیکال و سیاسی جنبش اعتراضی چند ماه گذشته را تامین کند.

سال ۸۹ سال آزمون بزرگ و مهمی برای طبقه کارگر بود. خلا عدم حضور طبقه کارگر و عدم وجود پرچم مطالبات سیاسی - طبقاتی این طبقه در شرایطی که طبقه کارگر از حزب رزمنده و تحزب کمونیستی خود رنج میرود، قابل ارزیابی است. ابراز وجود طبقاتی، بر پایی مارش و مراسم روز کارگر در دل اوضاع پر التهاب کنونی بار دیگر میتواند افق جنبش مردم برای سرنگونی را تقویت بخشد، توان اعتراضات رادیکال در شکل ابراز وجود سیاسی طبقه کارگر را در جامعه به نمایش بگذارد. امکان ابراز وجود طبقه کارگر و پرچم مطالبات سیاسی - طبقاتی از هر دوره ای بیشتر مهیا و آماده است.

امر کارگران ایران، امر مشترک همه کارگران در

سراسر جهان است. موقعیت همگون کارگران و دردهای مشترک جهانی آنان، هدف و آرمان مشترکی را در برابرشان قرار میدهد: سرنگونی بورژوازی و برپایی سوسیالیسم!

امر کارگران ایران همبستگی با دیگر گردان های طبقه کارگر در سراسر جهان است. به یمن وجود و حضور نهادهای همبستگی کارگری در سطح بین المللی، جنبش کارگری در ایران از حمایت‌های بی شائبه و رادیکال از طرف اتحادیه، سندیکاها و نهادهای مدافع کارگران با نفوذ و قدرتمند در کشورهای آمریکا، کانادا، اروپا و استرالیا، ژاپن و.... برخوردار شده است. این نقطه قوت همبستگی کارگری را باید ارج گذاشت و به تلاشهای تا کنونی باید افزود. در غیاب حمایت‌های بین المللی از جنبش کارگری ایران قربانیان این جنبش در دادگاههای نظام اسلامی بیشتر و بیشتر می شد. در چند دهه گذشته کارزار حمایت‌های بین المللی از جنبش کارگری، توان و

کمونیستها و چپ در تهران، یک کابوس جمهوری اسلامی بوده است. روضه خوانی های خمینی که "خدا هم کارگر" است برای برسیمت نشناختن روز کارگر به جایی نرسید. حتی بعد از قلع و قمع شوراها و واقعی کارگری و سرکوب خونین سال ۶۰، جمهوری اسلامی نتوانست اول مه را انکار کند. به ناچار تاکتیک قبول روز کارگر و بعد تلاش برای کنترل و مسخ کردن آنرا پیش گرفت. در تمام طول سی سال گذشته روز جهانی کارگر صحنه نبرد آشکار و پنهان بین کارگران و حکومت اسلامی بوده است.

در اول ماه مه امسال، طبقه کارگر در شرایطی به استقبال روز جهانی کارگر میرود، که بورژوازی و طبقه حاکم، بیشترین حملات را در قالب هدف مند کردن یارانه ها، تحمیل فقر و فلاکت بی سابقه، بیکارسازی وسیع در سطح میلیونی، و سرکوب و دستگیری و در زندان نگه داشتن تعداد زیادی از رهبران و فعالین کارگری را به سیاست دائمی خود تبدیل کرده است. پایمال کردن حقوق انسانی کارگر و رهبران کارگری با سرکوب مداوم و هر روزه امروز کوی دشمنی و ضدیت جمهوری اسلامی با جنبش کارگری را به اوج خود رسانده است. زنده ترین مورد دست بند و پا بند زدن به رهبر سندیکای کارگران اتوبوسرانی تهران منصور اصلواست.

بار فشار روز افزون گرانی، فلاکت بی شائبه، تعطیلی یکی پس از دیگری کارخانه و مراکز تولیدی، افزایش سرسام آور کرایه خانه، و آنچه تحت عنوان حفاظ امنیتی، اقتصادی و مالی برای کارگران از جمله بیمه های بیکاری، تامین امنیت شغلی، و امکانات پزشکی و درمانی، همه و همه آنچه میتواند زندگی بخور و نمیر طبقه کارگر برای استثمار روزه و برای باز تولید چرخ تولید داشته باشد، از او سلب شده است.

طبقه کارگر و مزدبگیران جامعه در ایران در شرایطی به استقبال روز جهانی کارگر میروند، که به لحاظ امنیت شغلی و اشتغال، و دستمزد و درآمدها با بیشترین حملات از جانب دولت و بورژوازی مواجه شده اند. اعلام ۲۰۳ هزار و ۴۸۰ تومان حداقل دستمزدها توسط شورای عالی کار بر وخامت چند جانبه و سقوط در پایین ترین سطح معیشت افزوده است. و این در حالی است که بقول کارشناسان نقشه فقر در ایران خط فقر با یک میلیون و پانصد هزار تومان در سال جاری ۸۹ تعریف شده است. پر واضح است که در چند سال گذشته با وجود افزایش بیکاری در سطح میلیونی و پایین بودن دستمزد و درآمدها در مملکتی با بیش از ۷۲ میلیون جمعیت، طبق آمار و بررسی های تحقیقی بیش از ۴۷ میلیون نفر در قالب خانوار ۶ نفره دارای درآمدی کمتر از ۷۸۰ هزار تومان زندگی میکنند.

رشد بیکاری، مصائب اخراج و بیکارسازی ها در آغاز سال ۸۹ به نسبت سال ۸۸ و سالهای قبل رو به افزایش است. سیاست هدفمند کردن یارانه ها، تاثیر مستقیم و بلافصل در افزایش بیکارسازی را موجب شده است. این سیاست ریسک سرمایه گذاری در بخش صنعت را افزایش داده، کارگران مراکز صنعتی با آغاز سال ۸۹ در صف نیروی بیکار و اخراجی قرار گرفته اند. تعداد کارگران در عسلویه سال ۱۳۸۳ بیش از ۴۰ هزار بود، در سال ۸۸ این رقم به چیزی در حدود ۴ هزار کارگر رسیده است. بیکار سازی های عسلویه خود نمونه گویایی از سطح بیکارسازی و اخراج در دیگر مراکز تولیدی، صنعتی و مراکز کار و اشتغال است. کارگران مراکز صنعتی در اعتراضات و تظاهراتی که علیه بیکارسازی و اخراج ها برپا کرده اند، نوشته اند این کيفر خواست طبقاتی «بیکاری مساوی فقر و گرسنگی» خود گویای عمق مصائب فاجعه ای انسانی بنام بیکاری در میان خانواده های کارگری و مزدبگیران جامعه است. در مملکت ثروتمندی که دنیای موجود را برای طبقات حاکم، سرمایه دارن و مشتی آخوند، ملا و نماینده مجلس، روسای

قطعنامه مشترک روز جهانی کارگر (تشکل های کارگری ایران)

اول ماه مه روز همبستگی بین المللی طبقه کارگر و روز اعتراض جهانی کارگران به فقر و فلاکت و نابرابری است. در این روز میلیونها کارگر در سراسر جهان دست از کار می کشند، خیابانها را به تسخیر خود در می آورند و با اعلام خشم و انزجار از مصائب بی شماری که نظام سرمایه داری بر بشریت تحمیل کرده است، رهائی از ستم و استعمار و بر پائی دنیائی بهتر را فریاد میزنند.

قطعنامه مشترک روز جهانی کارگر

(تشکل های کارگری ایران)

اول ماه مه روز همبستگی بین المللی طبقه کارگر و روز اعتراض جهانی کارگران به فقر و فلاکت و نابرابری است. در این روز میلیونها کارگر در سراسر جهان دست از کار می کشند، خیابانها را به تسخیر خود در می آورند و با اعلام خشم و انزجار از مصائب بی شماری که نظام سرمایه داری بر بشریت تحمیل کرده است، رهائی از ستم و استعمار و بر پائی دنیائی بهتر را فریاد میزنند.

طنین اعتراض به مشقات نظام سرمایه داری و برابری خواهی کارگران در اقصی نقاط جهان در حالی در روز اول ماه مه پهنه گیتی را در بر میگیرد که علاوه بر ممنوعیت برگزاری مراسم این روز در ایران، هم اکنون بسیاری از کارگران برگزار کننده مراسم اول ماه مه سال 88 یا به زندان محکوم شده اند و یا در معرض صدور احکام سنگین قضائی قرار دارند و دهها تن از فعالین و رهبران کارگری به جرم برپائی تشکلهای کارگری و دفاع از حقوق انسانی شان در زندانها بسر میبرند.

تحمیل چنین ابعاد وحشتناکی از بی حقوقی اجتماعی بر کارگران ایران در شرایطی است که سیستم سرمایه داری ایران پس از گذشت سه دهه از انقلاب بهمین 57، دستمزد کارگران را به یک چهارم مبلغ زیر خط فقر تقلیل داده و با عدم پرداخت بموقع این دستمزدها و اخراج و بیکار سازی توده های عظیمی از کارگران و رواج قراردادهای موقت و سفید امضا شرایط به غایت جهنمی را بر میلیونها خانواده کارگری تحمیل کرده است و امروزه برای تضمین بیش از پیش سود آوری سرمایه با به تعطیلی کشاندن کارخانه ها و طرح قطع یارانه ها در صدد است تا آخرین لقمه ها برای زنده ماندن میلیونها خانواده کارگری را از سفره آنان به جیب صاحبان سرمایه سرازیر کند.

اما همانگونه که ما کارگران ایران در انقلاب بهمین 57 و سالهای اخیر نشان دادیم تاب تحمل اینهمه فلاکت و بی حقوقی را نخواهیم آورد و علیرغم زندان و سرکوب، پیشاپیش عموم مردم ایران در مقابل لگد مال شدن بدیهی ترین حقوق انسانی خود ایستادگی خواهیم کرد و اجازه نخواهیم داد بیش از این حق حیات و هستی ما را به تباهی بکشانند. ما تولید کنندگان اصلی تمامی ثروتها و تعانات موجود در جامعه هستیم و داشتن یک زندگی انسانی مطابق با بالاترین استانداردهای زندگی بشر امروز را حق مسلم خود و عموم توده های مردم ایران میدانیم.

در این راستا ما ضمن اعتراض به وضعیت موجود که از روز جهانی کارگر سال گذشته به این سو کارگران و عموم توده های مردم ایران را بیش از پیش در معرض سرکوب و تحمیل بی حقوقی قرار داده است بر تحقق مطالبات زیر پای می فشاریم و خواهان تحقق فوری و بی قید شرط همه آنها هستیم:

1- برپائی تشکل های مستقل از دولت و کارفرما، اعتصاب، اعتراض، راهپیمائی، تجمع و آزادی بیان حق مسلم ما است و این خواسته ها باید بدون قید و شرط به عنوان حقوق خدشه ناپذیر اجتماعی کارگران و عموم مردم ایران به رسمیت شناخته شوند

2- ما طرح قطع یارانه ها (هدفمند کردن یارانه ها) و حداقل دستمزد 303 هزار تومانی را تحمیل مرگ تدریجی بر میلیونها خانواده کارگری میدانیم و خواهان توقف فوری طرح قطع یارانه ها و افزایش حداقل دستمزدها به یک میلیون تومان هستیم

3- دستمزدهای معوقه کارگران باید فوراً و بی هیچ عذر و بهانه ای پرداخت شود و عدم پرداخت آن بایستی به مثابه یک جرم قابل تعقیب قضائی تلقی گردد و خسارت ناشی از آن به کارگران پرداخت شود

4- اخراج و بیکار سازی کارگران به هر بهانه ای باید متوقف گردد و تمامی کسانی که بیکار شده و یا به سن اشتغال رسیده اند و آماده به کار هستند باید تا زمان اشتغال به کار از بیمه بیکاری متناسب با یک زندگی انسانی برخوردار شوند

5- ما خواهان محور قراردادهای موقت و سفید امضاء، تامین امنیت شغلی کارگران و تمامی مزد بگیران، رعایت بالاترین استانداردهای بهداشت و ایمنی کار و بر چیده شدن تمامی نهادهای دست ساز دولتی از محیطهای کار هستیم

6- ما خواهان لغو مجازات اعدام و آزادی فوری و بی قید و شرط ابراهیم مددی، منصور اسالو، علی نجاتی و کلیه فعالین کارگری و دیگر جنبش های اجتماعی و اعتراضی از زندان و توقف پیگرد های قضائی علیه آنان هستیم.

7- ما ضمن محکوم کردن هر گونه تعرض به اعتراضات کارگری و اعتراضات مردمی، اعتراض به هر گونه بی حقوقی و ابراز عقیده را حق مسلم و خدشه ناپذیر کارگران و عموم مردم می دانیم

8- ما خواهان لغو کلیه قوانین تبعیض آمیز نسبت به زنان و تضمین برابری کامل و بی قید و شرط حقوق زنان و مردان در تمامی عرصه های زندگی اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و خانوادگی هستیم

9- ما خواهان برخورداری تمامی باننستگان از یک زندگی مرفه و بدون دغدغه اقتصادی و رفع هرگونه تبعیض در پرداخت مستمری باننستگان و بهره مندی آنان از تامین اجتماعی و خدمات درمانی هستیم

10- کار کودکان باید محور گردد و تمامی کودکان باید جدای از موقعیت اقتصادی و اجتماعی والدین، نوع جنسیت و وابستگی های ملی و نژادی و مذهبی از امکانات آموزشی، رفاهی و بهداشتی یکسان و رایگانی برخوردار شوند

11- ما بدینوسیله پشتیبانی خود را از تمامی جنبش های اجتماعی آزادی خواهانه اعلام می داریم و دستگیری، محاکمه و به زندان افکندن فعالین این جنبش ها را قویاً محکوم می کنیم

12- ما ضمن اعلام حمایت قاطعانه از مطالبات معلمان، پرستاران و سایر اقشار زحمتکش جامعه، خود را متحد آنها می دانیم و خواهان تحقق فوری مطالبات آنان هستیم

13- ما بخشی از کارگران جهان هستیم و اخراج و تحمیل هر گونه تبعیض بر کارگران مهاجر افغانی و سایر ملیت ها را به هر بهانه ای محکوم می کنیم

14- ما ضمن قدردانی از تمامی حمایت های بین المللی از مبارزات کارگران در ایران و حمایت قاطعانه از اعتراضات و خواسته های کارگران در سراسر جهان خود را متحد آنان می دانیم و بیش از هر زمان دیگری بر همبستگی بین المللی کارگران برای رهایی از مشقات نظام سرمایه داری تاکید می کنیم

15- اول ماه مه باید تعطیل رسمی اعلام گردد و در تقویم رسمی کشور گنجانده شود و هر گونه ممنوعیت و محدودیت برگزاری مراسم این روز ملغی گردد

زنده باد اول ماه مه

زنده باد همبستگی بین المللی کارگران

1 مه 2010

11 اردیبهشت 1389

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

سندیکای کارگران شرکت نیشکر هفت تپه

اتحادیه آزاد کارگران ایران

هیئت بازگشائی سندیکای فلز کار و مکانیک

هیئت بازگشایی سندیکای کارگران نقاش

انجمن صنفی کارگران برق و فلز کار کرمانشاه

کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای آزاد کارگری

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری

انجمن دفاع از کارگران اخراجی و بیکار سقز

شورای زنان